AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 30.1.2007
COM(2007) 34 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

az Olaszország által az 1995/96 és 2001/02 közötti időszakra a tejtermelők által fizetendő kiegészítő illeték behajtásával kapcsolatban a Bizottságnak és a Tanácsnak tett jelentés értékeléséről

(a 2003/530/EK tanácsi határozat 3. cikke alapján)

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

az Olaszország által az 1995/96 és 2001/02 közötti időszakra a tejtermelők által fizetendő kiegészítő illeték behajtásával kapcsolatban a Bizottságnak és a Tanácsnak tett jelentés értékeléséről

(a 2003/530/EK tanácsi határozat 3. cikke alapján)

Ezt az értékelő jelentést a Bizottság az Olasz Köztársaság által a tejtermelőinek szánt támogatás közös piaccal való összeférhetőségről szóló, 2003. július 16-i 2003/530/EK tanácsi határozat[1] 3. cikke alapján készítette.

A tanácsi határozat 1. cikke szerint az a támogatás, amelyet az Olasz Köztársaság azáltal nyújtott, hogy az 1995/96-tól 2001/02-ig tartó időszakra a tejre fizetendő kiegészítő illeték alapján a tejtermelők által fizetendő összeget saját maga fizette be a Közösségnek, valamint azáltal, hogy megengedte, hogy ezek a termelők kamat megfizetése nélkül, éveken keresztül részletekben fizessék vissza tartozásukat, kivételesen összeegyeztethetőnek minősül a közös piaccal azzal a feltétellel, hogy:

– a termelők egyenlő éves részletekben, hiánytalanul visszafizetik a teljes összeget, és

– a visszafizetési időszak nem hosszabb 14 évnél, 2004. január 1-től kezdődően.

A határozat 2. cikke szerint a támogatásnyújtás feltétele, hogy Olaszország bejelenti az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapnak (EMOGA) az érintett időszakra érvényes kiegészítő illeték teljes összegét, valamint az EMOGA 2003. novemberi, 2004. novemberi és 2005. novemberi kiadásaiból három egyenlő részben levonja a fennmaradó tartozást.

Olaszország 2003. augusztus 26-i levelében bejelentette az érintett időszakokra vonatkozó kiegészítő illeték teljes összegét.

A fennmaradó tartozást levonták az EMOGA 2003., 2004. és 2005. novemberi kiadásaiból.

A határozat 3. cikke szerint az illetékes olasz hatóságok kötelesek a Tanácsnak és a Bizottságnak évente jelentést tenni az 1995/96 és 2001/02 közötti időszakban a termelők által fizetendő kiegészítő illeték behajtásában elért haladásról.

Az olasz hatóságok ezen intézkedés szerint a mezőgazdasági miniszter 2005. október 3-án kelt levelében megküldték a Tanácsnak és a Bizottságnak a 2004-es részletfizetésről szóló jelentésüket. Az a jelentés nem tartalmazott eléggé friss adatokat ahhoz, hogy lehetővé tegye a Bizottságnak a fizetési határidő be nem tartásával terhelt esetek ellenőrzésének és különösen a nyomon követésüknek megfelelő értékelését. A 2004-es részlet frissített adatait és a 2005-ös részlet adatait tartalmazó jelentést a mezőgazdasági miniszter 2006. október 5-én kelt levelében küldte el.

[1] HL L 184., 2003.7.23., 15. o.

AZ ILLETÉK RÉSZLETEKBEN TÖRTÉNŐ FIZETÉSE

A tanácsi határozat által érintett hét időszakban illetéktartozást felhalmozó, de a nemzeti bíróságok jogerős döntéseinek meghozataláig a kifizetés felfüggesztésére szóló végzéssel rendelkező, összesen 25 000 termelő közül megközelítőleg 15 200 választotta a részletekben való visszafizetést. A részletfizetés választása magával vonta a függő jogvita lezárását. Amennyiben az éves részletek valamelyikét nem fizetik be, az a rendszerből való kizáráshoz, valamint ahhoz vezet, hogy a termelőnek a teljes összeget kell a felhalmozódott kamatokkal együtt visszafizetnie.

A 15 200 termelő mintegy 345 millió euróval tartozott, amely a termelői szinten fennálló illetéktartozás teljes összegének körülbelül egyharmadát teszi ki. Ennélfogva úgy tűnik, hogy a kisebb tartozásokért felelős termelők nagy része választotta a részletfizetési rendszerbe való belépést. Másrészről viszont a jelentősebb tartozással rendelkező termelők (10 000 termelő, akiknél a hét időszak folyamán mintegy 695 millió eurónyi illetéktartozás keletkezett) inkább úgy döntöttek, hogy folytatják a peres eljárást az olaszországi bíróságokon.

Az olasz hatóságok jelentésének 3. mellékletében megadott 14 évi részletfizetési lehetőség szerinti kifizetések lebontásából az derül ki, hogy a részt vevő termelők közül mintegy 2 280 választotta a fennálló illetéktartozás egy összegben való befizetését, amelynek eredményeképpen az első részlet megfizetése után keletkezett összeg mintegy 3 millió euróval haladja meg a második részlet után beérkezett összeget.

Az első és második részletet 99,6, illetve 97,9%-ban időben fizették be, így ténylegesen körülbelül 53,5 millió euró folyt be. Az első részlet alapján várható, hogy a második részlet befizetésének százalékos aránya az ellenőrzések elvégzése után a jelenleg megadottnál magasabb lesz.

Miközben ezek az arányok természetesen megmutatják a résztvevő termelők elkötelezettségét kötelezettségeik teljesítése iránt, a Bizottság úgy véli, hogy a kifizetések időben történő dokumentálása nélküli esetek nyomon követése pedig a hatóságok elkötelezettségét mutatja amellett, hogy a fizetési rend feltételeit betartassák, valamint hogy teljes összegben beszedjék a kintlévő illetékeket. A nem dokumentált kifizetések viszonylag alacsony száma is hozzájárul az ellenőrzés gyors befejezéséhez, és adott esetben lefoglalási eljárások kezdeményezéséhez.

A Bizottság e tekintetben nem teljesen elégedett az illetékes regionális hatóságok által a 2004. december 31-e előtt esedékes első részlet fizetési státuszának azonosításával kapcsolatban végzett eljárások eredményeivel, mivel azokat az összesen 269 esetből 32-ben még nem jelentették. Úgy tűnik, hogy nincs hozzáférhető információ a második részlet lezáratlan ügyeinek fizetési státuszát igazoló eljárások pontos állásáról.

AZ 1995/96 ÉS 2001/02 KÖZÖTTI IDŐSZAKRA ESEDÉKES ILLETÉKEK, AMELYEKET NEM TARTALMAZ A RÉSZLETFIZETÉSI RENDSZER, ÉS AMELYEKET OLASZ BÍRÓSÁGOK ELŐTT TÁRGYALNAK

Utalás történt a részletfizetés viszonylag alacsony részesedésére az összes elkönyvelt illeték vonatkozásában. Ez magában foglalja, hogy az azonnali beszedés továbbra is akadályozott a jogerős döntések meghozataláig az olasz bíróságok által kibocsátott fizetési meghagyások felfüggesztése miatt: ez 695 millió eurónyi illeték értékben mintegy 10 000 termelőt érint, akik a peres utat választották.

Mivel a részletfizetést választó termelőkhöz tartozott több mint 37 000, a különböző időszakon belül vitatott illetékszámla[2], a megszüntetett peres eljárások száma jelentős. Ez előreláthatólag hozzájárul majd a fennmaradó jogviták bíróságon történő gyorsabb eldöntéséhez.

A jogviták lezárása, amely a részletfizetési rendszerbe történő belépés feltétele volt, 2004-ben megtörtént. A második jelentés 18. melléklete szerint 2005 folyamán 191 millió euró vitatott illeték sorsáról döntöttek az állam javára. Ezzel szemben áll 37 millió euróra vonatkozó, a termelők javára szóló végzés vagy ideiglenes felfüggesztés. Ezek az ítéletek többnyire a tanácsi határozat által érintett hét időszak utáni időszakokat érintik.

A Bizottság elvárja, hogy a jövőbeli jelentések a hét érintett időszakon belüli jogvitákra és a pervesztes termelők általi kifizetések részletezésére összpontosítsanak. Ezen információ nélkül a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy megfelelően ellenőrizze a részletfizetési rendszeren kívüli illeték beszedésében elért haladást.

EGYÉB

A jelentések tartalmaznak olyan további elemeket is, amelyek nem vonatkoznak a tanácsi határozat által érintett időszakokra esedékes illeték beszedésének előrehaladására, de mutatják a rendszer általános javulását. Kifejezetten utalnak a túltermelést jegyző termelők számának jelentős csökkenésére, amely a 2002/03-as időszakbeli 12 000-ről 2005/06-ra 920-ra csökkent (az összesen mintegy 48 000 termelőből). Ezt a kedvező fejleményt ellensúlyozza az a tény, hogy a termelés csökkenése nem tartós, mivel a termelés némi mérséklődés után 2004/05-höz képest 2005/06-ra ismét 230 000 tonnával nőtt.

A Bizottság hangsúlyozza a 2005. június 25-i jogszabály fontosságát, amely ettől a dátumtól kezdve a közigazgatási bíróságok hatáskörébe utalja a kiegészítő illetékekkel kapcsolatos jogvitákat. Az olasz hatóságok által a Bizottsághoz eljuttatott információ alapján a korábban hozott ideiglenes felfüggesztő végzéseket polgári bíróság vagy békebíró hozta. A jövőben jelentősen csökken tehát a jogviták száma– mivel csökken az illetékkel tartozó termelők száma–, és ezekről a közigazgatási bíróság dönt, biztosítva ezzel, hogy az állam minden esetben félként vegyen részt az eljárásban.

KÖVETKEZTETÉS

A Bizottság úgy találja, hogy az olasz hatóságok által az 1995/96-tól 2001/02-ig terjedő időszakra a tejtermelők által fizetendő kiegészítő illeték behajtásában bekövetkezett haladás azt mutatja, hogy a részletfizetési rendszert megfelelően irányítják, ami biztosítja, hogy a nemfizetések esetében végrehajtott ellenőrzéseket a regionális hatóságok a megkívánt gondossággal végezzék el. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az 1995/96-tól 2001/02-ig tartó időszakkal kapcsolatos peres ügyek alakulását és az illeték fizetésére kötelező jogerős ítéleteket a jövőbeli éves jelentéseknek tartalmaznia kell.

[2] Az olasz hatóságoktól független adatgyűjtésből származó információ.